

Tineri Români astăzi

Ieromonah Savatie Baştovoi (născut pe 1976 la Chişinău)

- În copilăria mea nu a existat Dumnezeu. Tata era propagandist al ateismului științific și făcea propagandă și când săpa grădina sau tăia lemne. Așa că nu aveam de unde să cred în Dumnezeu. Dar am avut o întâmplare în adolescență, pe când învățam la liceul de artă din Iași, și de acolo se trage credința mea.(...) Normele ortodoxiei și ale monahismului sunt frumoase și au o singură menire: să-l elibereze pe om.(...) Nu puteam fi un bun creștin în afara mănăstirii. Dacă nici mănăstirea n-a făcut om din mine, vă dați seama ce ajungeam dacă nu mă călugăream. Sincer, cred cu toată tăria că nici nu aş mai fi fost azi în viață. Numai nădejdea mă ține și cunoștința iubirii lui Dumnezeu.

- Care credeți că sunt cele mai importante probleme ale tineretului român ortodox de astăzi?

- Cea mai mare problemă a tinerilor români este dezorientarea. Nu știi încotro s-o apuce. N-au tărie, sunt ca florile care nu se prind. Acest fapt se datorează mai întâi de toate politiciii mondiale de handicapare a tineretului. În Imperiul Roman, tânărul era matur la 21 de ani și, prin urmare, apt pentru a sluji cetatea. Acum, tânărul învață până la 35, 40 de ani, când își ia doctoratele și termină cu bursele în străinătate, adică e un învățăcel care tremură după note, în loc să zidească ceva. Între timp, face toate păcatele posibile și-și pierde credința în dragoste. Când își dă seama că nu mai este tânăr și că nu a împlinit nimic vrednic în viață, vrea să întemeieze o familie, dar e nemulțumit de alegerile ce-i stau la îndemână, pentru că are de ales dintr-o lume ca el. Și așa, viața se transformă într-un nesfârșit cerc al lui "ce să fac?". Numai iubirea ne poate scoate din această încurcătură, iubirea care este jertfă și iertare. Căci, nu-i așa?, a iubi înseamnă a ierta - cum este și titlul unei cărți pe care am scris-o.

- Credeți că tendința generațiilor noi de a trăi tot mai mult în virtual, pe internet, slăbește credința, sau dimpotrivă e o oportunitate pentru misionarismul Bisericii?

- Toată "prietenia" pe rețelele sociale online și folosirea în exces a internetului slăbesc comunicarea și dragostea. Viața în virtual e o mare minciună. Este ca amorul prin telefon. (...)

- În vremurile actuale, de permanentă schimbare, de bombardament informațional și de rafinare a ispitei, de contestare a tradiției și de libertinaj extrem, cum ne putem apropia și/sau ține aproape de Dumnezeu?- Să nu credem răul. Să știm că tot ce auzim rău de cineva este o minciună, nu neapărat în conținut, ci în lucrare. Răul nu poate fi adevărat prin definiție. Răul este opera diavolului, și dacă ispitorul mai înainte aruncă pe un om într-o greșală, pe urmă trâmbițează despre acea greșală în urechile celor slabi, pentru a înmulți răul. Acesta pare să fie rostul din ce în ce mai clar al televiziunilor. Să ne păzim de înmulțirea clevetirilor care ajung la urechile noastre, și nu vom pierde niciodată legătura cu Dumnezeu, oricât de încurcați am fi în alte privințe. Și să nu râvnim calea păcătoșilor bogați și fuduli. Că, așa cum spune bunica mea, de nebuni îi plină lumea. Noi să fim mai cumiți.